

ПРАВИЛНИК за прилагане на Закона за чужденците в Република България

Обн. - ДВ, бр. 51 от 05.07.2011 г., в сила от 05.07.2011 г.; изм. и доп., бр. 41 от 07.05.2013 г.

Приет с ПМС № 179 от 29.06.2011 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С правилника се урежда прилагането на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) относно условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на страната от чужденци, както и на членовете на семейството на български гражданин, които не са граждани на държава - членка на Европейския съюз (ЕС), или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

Чл. 2. (1) Чужденците влизат в Република България през граничните контролно-пропускателни пунктове (ГКПП) с редовен документ за задгранично пътуване или с друг заместващ го документ, както и с виза, когато такава се изисква. Образците на документите се обявяват по дипломатически път пред компетентните органи на Република България.

(2) Чужденците влизат в Република България с редовен документ за задгранично пътуване или с друг заместващ го документ, които не са обявени по дипломатически път пред компетентните органи на Република България, но отговарят на изискванията на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на ЗЧРБ.

Чл. 3. (1) Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част „Б“ от Приложение V от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници (ОВ, L 105 от 13.4.2006 г., стр. 1).

(2) В случай че на чужденец, за когото е подаден сигнал за отказ от влизане в Шенгенската информационна система, бъде разрешено влизането в страната по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес или от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна, органите за граничен контрол информират дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на Министерството на вътрешните работи (МВР), която уведомява държавите, прилагащи достиженията на Шенгенското законодателство.

Чл. 4. (1) В случай че документът за задгранично пътуване на чужденеца не е подпечатан при влизането му в Република България, компетентните органи на МВР могат да приемат, че притежателят на документа не е изпълнявал или вече не изпълнява условията за продължителност на краткосрочното пребиваване в Република България.

(2) В случаите по ал. 1 чужденецът може да докаже чрез достоверни документи - транспортни билети или други документи, удостоверяващи престоя му извън територията на Република България, че е спазил условията за продължителността на краткосрочното пребиваване.

(3) В случаите по ал. 2 на чужденеца може да се издаде единен формуляр за потвърждаване спазването на условията за продължителността на краткосрочното пребиваване съгласно Приложение VIII към Кодекса на шенгенските граници.

(4) Ако в случаите по ал. 1 чужденецът не успее да докаже, че е спазил условията за продължителността на краткосрочното пребиваване, компетентните органи на МВР отбелязват в документа за задгранично пътуване датата, на която той е преминал външната граница на Република България, както и мястото на преминаване на

съответната граница.

Чл. 5. (1) Компетентните органи в дипломатическите и консулските представителства на Република България анулират издадена виза, когато стане очевидно, че към момента на нейното издаване условията за това не са били спазени, включително когато се установи наличие на сериозни основания да се счита, че визата е получена чрез измама.

(2) Компетентните органи в дипломатическите и консулските представителства на Република България отменят издадена виза, в случай че условията за нейното издаване вече са отпаднали или по искане на нейния титуляр.

(3) Органите, извършващи гранични проверки на ГКПП, анулират или отменят валидна виза в случаите по ал. 1 и 2.

(4) Службите за административен контрол на чужденците анулират или отменят валидна виза в случаите по ал. 1 и 2 на лице, което пребивава на територията на Република България.

(5) В случай че титулярят на визата не представи на границата един или повече от придружаващите документи, това не води автоматично до решение за анулиране или отменяне на визата.

(6) Когато се анулира или отмени визата, върху нея се поставя печат „АНУЛИРАНА" или „ОТМЕНЕНА", като освен това оптически променливият знак на визовия стикер, знакът за сигурност „ефект на латентно изображение", както и терминът „виза" се правят невалидни чрез зачертаване.

(7) Службите за административен контрол на чужденците анулират притежаваната от лицето валидна виза за дългосрочно пребиваване при издаване на разрешение за пребиваване в случаите, предвидени в ЗЧРБ.

(8) Органите, извършили отмяна или анулиране на визата, регистрират във Визовата информационна система (ВИС) информацията за анулирани и отменени визи, а в случаите, когато нямат достъп до ВИС - уведомяват в срок до 48 часа дирекция „Консулски отношения" на Министерството на външните работи (ДКО - МВНР) за взетото решение.

(9) Ако визата се анулира или отмени, но не са извършени фактическите действия по ал. 6, ДКО - МВНР дава указание на задграничното представителство, което е издало визата, да я обяви за анулирана или отменена чрез ВИС.

(10) В случай на анулиране, отмяна или отказ за издаване на виза се попълва формуляр по образец, утвърден с акт на Министерския съвет.

Чл. 6. (1) При влизане в Република България чужденецът декларира целта на посещенията си и посочва писмено адреса, на който ще пребивава, като представя пред органите за граничен контрол попълнената адресна карта по чл. 18, ал. 1 ЗЧРБ. Попълнените адресни карти се изпращат за последваща обработка и съхранение в сектори/групи „Миграция" при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР).

(2) Органите за граничен контрол подпечатват документа за задгранично пътуване на чужденеца съгласно изискванията на Кодекса на шенгенските граници.

Чл. 7. (1) Минималните лични финансови средства за ежедневна издръжка на чужденец, който влиза в Република България с цел краткосрочно пребиваване или транзитно преминаване, са в размер 50 евро или тяхната равностойност в левове или друга свободно конвертируема валута, освен в случаите на изпълнение на междуправителствени спогодби за образователен, научен или културен обмен или съгласно актове на Министерския съвет.

(2) Необходимите лични финансови средства за осигуряване на подслон са не по-малко от 50 евро за всеки ден на престоя или тяхната равностойност в левове или друга свободно конвертируема валута или документ за предплатени нощувки в средство за подслон, или покана-декларация от българско физическо лице, с която се удостоверява, че се осигурява подслон.

(3) Необходимите лични финансови средства за напускане на Република България при влизане по суша или по вода с управлявано от лицето превозно средство са най-малко 200 евро или тяхната равностойност в левове или в друга свободно конвертируема валута, освен ако лицето притежава билет за завръщане.

(4) Необходимите лични финансови средства за напускане на страната от чужденец са в размер, съответстващ на цената на билета и дължимите такси (ако има такива) за обратно връщане до страната на произход или до трета държава, в която чужденецът има право да влиза и пребивава.

Чл. 8. В случаите по чл. 28 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците отразяват обявения адрес в специализиран информационен масив за административно обслужване на чужденците.

Чл. 9. (1) Лицата, осъществяващи хотелиерска дейност, при настаняване на чужденец го регистрират в специален регистър, в който вписват имената на чужденеца, така както са изписани в документа за задгранично пътуване, датата и годината на раждане, гражданството, номера на документа за задгранично пътуване и времето на пребиваване на съответния адрес.

(2) В случаите по чл. 28, ал. 3 ЗЧРБ лицата представят пред службите за административен контрол на чужденците или в съответното районно управление на МВР (РУ на МВР) по местопребиваване на чужденеца документа му за задгранично пътуване, ако чужденецът не се яви лично, като се попълват две адресни карти по образец съгласно приложение № 1. Представените адресни карти се обработват от службите за административен контрол на чужденците или от съответното районно управление на МВР и единият екземпляр се връчва на лицето, предоставило подслон.

(3) Лицата, осъществяващи хотелиерска дейност, или техни служители представят в РУ на МВР или в службите за административен контрол на чужденците по местонахождението на хотела адресни карти по ал. 2 или списък на настанените чужденци на хартиен/електронен носител или по електронен път.

Чл. 10. (1) Организацията на работа на служителите на МВР, осъществяващи информационна дейност с данните по чл. 54, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ, се определя от министъра на вътрешните работи.

(2) Контролът по адресната регистрация на чужденците се осъществява от началниците на сектори/групи „Миграция“ при СДВР/ОДМВР или от началниците на РУ на МВР.

Чл. 11. (1) За продължаване на срока за пребиваване в Република България по причини от хуманитарен характер или по причини, свързани с извънредни обстоятелства, или по сериозни лични причини на чужденец, който е влязъл в страната с валидна виза или по безвизов режим, преди изтичането на срока им представя в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или ОДМВР редовен документ за задгранично пътуване и подава заявление по образец съгласно приложение № 2, към което прилага:

1. документи, съдържащи доказателства за причините от хуманитарен характер или причини, свързани с извънредни обстоятелства, или сериозни лични причини, които налагат срокът за пребиваване в страната да бъде продължен;

2. копие от страниците на документа за задгранично пътуване със снимката, личните данни, входната виза и печата за последното влизане в Република България;

3. доказателства за осигурено жилище за времето на пребиваването му в страната;

4. задължителна медицинска застраховка.

(2) Продължаването срока на пребиваване се отразява в документа за задгранично пътуване с полагане на визов стикер след представяне на документ за платена държавна такса, когато такава се изисква по Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, приета с Постановление № 53 на Министерския съвет от 1998 г. (обн., ДВ, бр. 27 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 9, 33 и 78 от 1999 г., бр. 43, 65 и 86 от 2000 г.; попр., бр. 27 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 106 и 108 от 2001 г., бр. 24, 34, 39, 106 и 111 от 2003 г., бр. 15,

24 и 32 от 2004 г.; попр., бр. 36 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2006 г., бр. 16 и 21 от 2007 г.; попр., бр. 26 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 32 и 75 от 2007 г., бр. 81 от 2008 г., бр. 27 от 2009 г., бр. 18 и 75 от 2010 г. и бр. 2 и 7 от 2011 г.).

(3) Информацията за продължаване срока на пребиваване се отразява във Визовата информационна система.

(4) Когато чужденецът не притежава виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване, службите за административен контрол на чужденците след предоставяне на писмено становище от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и след съгласуване с дирекция „Консулски отношения“ на Министерството на външните работи (ДКО - МВНР) могат да продължат срока на пребиваване или да издадат разрешение за пребиваване, когато държавният интерес налага това или при извънредни обстоятелства, доказани по надлежния ред със съответни документи. Службите за административен контрол на чужденците изпращат в ДКО - МВНР документ за платена такса за визата.

Глава втора

ПРЕБИВАВАНЕ НА ЧУЖДЕНЦИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I

Продължително пребиваване

Чл. 12. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5 и 13, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4 и чл. 33к, ал. 3 ЗЧРБ с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни;

2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

6. удостоверение за граждански брак или удостоверение за раждане;

7. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ.

(2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване.

(3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВНР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни.

(4) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, директорите на СДВР/ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

(5) За взетото решение за събиране на семейството директорите на СДВР/ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция „Миграция“ - МВР и ДКО - МВНР, като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с

приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки и основаниято или липсата на такова за събиране на семейството.

(6) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“ - МВР уведомява ДКО - МВНР, като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки и основаниято или липсата на такова за събиране на семейството.

(7) Дирекция „Консулски отношения“ на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживее на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживее на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6.

(8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживее или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживее, в срок до 6 месеца от уведомяването му.

Чл. 13. (1) След влизането му на територията на Република България и в срок не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на издадената виза чужденецът - член на семейството, прилага към първоначално подадените документи в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, копие на положената виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

2. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

(2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на продължително пребиваване.

(3) В срок до три дни след прилагане на документите по ал. 1 и при липса на основания за отнемане на предоставеното право на пребиваване с цел събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, директорите на СДВР/ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица определят срока на разрешеното пребиваване на чужденеца - член на семейството, и го уведомяват за задължението му да заплати държавна такса по Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по Закона за държавните такси за предоставеното право на пребиваване.

Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на външните работи по Закона за държавните такси;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

5. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка, без да се

прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

6. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(3) При първоначално предоставяне право на продължително пребиваване по реда на глава трета „а“ ЗЧРБ заявлението се подава не по-късно от три месеца от влизането на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до четири месеца от датата на подаването му. При правна и фактическа сложност или необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен до три месеца, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени до изтичане на удължения срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(4) Заявлението по чл. 24б ЗЧРБ се подава не по-късно от 7 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 7 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с 14 дни, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

Чл. 15. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и заверено копие на разрешението за работа, издадено от Агенцията по заетостта.

Чл. 16. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. документи за актуалното състояние, като:

а) в случай на регистрация по Закона за търговския регистър актуалното състояние ще се проверява по служебен път съгласно чл. 23, ал. 4 от Закона за търговския регистър въз основа на посочен единен идентификационен код (ЕИК), или

б) удостоверение за актуално състояние - оригинал, или нотариално заверено копие, издадено от съответния съд не по-рано от 3 месеца преди подаване на заявлението, ако е неприложима буква „а“;

2. удостоверение за наличието или липсата на задължения на търговеца, издадено от органите на Националната агенция за приходите (НАП);

3. удостоверение за наетите по трудово правоотношение десет български граждани от осигурител - чуждестранно лице, издадено от НАП;

4. справка за актуално състояние за всички действащи трудови договори, издадена от НАП;

5. обобщена справка за работодател за период, издадена от НАП.

Чл. 17. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и документ, удостоверяващ, че е специалист, пребиваващ в страната по силата на международен договор, по който Република България е страна.

Чл. 18. (1) За получаване право на продължително пребиваване или продължаване срока на пребиваване на член на семейство на основание чл. 24, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и съответно:

1. документи, удостоверяващи наличието на основание за разрешаване на постоянно пребиваване;

2. удостоверение за сключен граждански брак или препис от акт за сключен граждански брак;

3. удостоверение от службите за административен контрол на чужденците за придобито право на постоянно пребиваване от съпруг/съпруга.

(2) За целите на ал. 1, т. 1 чужденецът от български произход прилага и удостоверение за раждане. Когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, се прилага удостоверение от Държавната агенция за българите в чужбина.

Чл. 19. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. сертификат за актуална регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, издаден не по-рано от един месец преди представянето му;

2. заверено копие на БУЛСТАТ.

Чл. 20. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и удостоверение за раждане на низходящия.

(2) Към документите към ал. 1 се прилага служебно справка за разрешено постоянно пребиваване или наличие на българско гражданство.

Чл. 21. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 8 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и удостоверение от лечебно заведение с посочен план за лечение и възстановяване.

Чл. 22. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и документ за акредитация, издаден от Министерството на външните работи.

Чл. 23. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. документ, издаден от компетентните органи на съответната държава, удостоверяващ, че е пенсионно осигурен;

2. документ, издаден от банка на територията на Република България, удостоверяващ, че има налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията.

Чл. 24. (1) За продължаване правото на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. удостоверение за граждански брак или удостоверение за раждане;

2. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ.

(2) Към документите по ал. 1 се прилага служебно справка за разрешено пребиваване на родственика.

Чл. 25. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 14 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и съответно:

1. удостоверение за раждане;

2. декларация и други сведения за наличието на обстоятелствата по фактическо извънбрачно съжителство.

Чл. 26. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 15 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и заверено копие на разрешение за извършване на дейност на свободна практика, издадено от органите на Министерството на труда и социалната политика.

Чл. 27. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 16 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и заверено копие от разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел, издадено от Министерството на правосъдието.

Чл. 28. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ чужденецът прилага към заявлението по чл. 14, ал. 1 писмо от компетентен държавен орган, потвърждаващо наличието на обстоятелствата за предоставяне на статут на специална закрила, и документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси.

Чл. 29. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. удостоверение за граждански брак или удостоверение за раждане;
2. копие от личната карта на българския гражданин;
3. документи за наличието на родствени връзки по чл. 2, ал. 6 ЗЧРБ;
4. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини, които налагат полагането на лични грижи.

(2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване.

Чл. 30. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет за редовно обучение във висше училище, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието, младежта и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;

2. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ.

(2) За студентите, които при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване, не се изисква документът по чл. 14, ал. 1, т. 4.

(3) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 2 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. удостоверение, съдържащо информация относно цялостния процес на университетското образование, доказващо, че учебният курс допълва този, който вече е завършен, или

2. документи, удостоверяващи участие в програма за обмен на ЕС или в двустранна програма или приемането му в качеството на студент в дадена държава - членка на ЕС, за период минимум две години.

(4) Изискванията на ал. 3, т. 2 не се прилагат, когато в рамките на своя курс на обучение студентът е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка.

(5) Службите за административен контрол на чужденците могат да поискат от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на студента на нейната територия.

Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и:

1. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование;
2. доказателства за участие в програма за ученически обмен;
3. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане;
4. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и избрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва;
5. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите, настойниците или попечителите.

Чл. 32. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет като стажант без възнаграждение, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и удостоверение от изпращащото учебно заведение, че е стажант без възнаграждение.

Чл. 33. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 25б ЗЧРБ чужденецът лично подава заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, входната виза и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;
3. заверено копие от разрешение за събиране на семейството, издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците.

Раздел II

Постоянно пребиваване

Чл. 34. (1) За получаване право на постоянно пребиваване чужденецът подава лично в дирекция „Миграция“ - МВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 4, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното му влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;
3. доказателства за осигурено жилище;
4. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;
5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от три месеца преди изтичане на разрешен срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до три месеца. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с два месеца, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че трябва да представи необходимите документи и информация в едномесечен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно

6. удостоверение от банка, че сумата е постъпила по сметка на съответното търговско дружество при учредяването му или за увеличение на капитала - в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 8 ЗЧРБ.

(2) За настъпила промяна или отпадане на основанията по ал. 1 съответните компетентни органи задължително уведомяват писмено дирекция „Миграция“ - МВР.

(3) Чужденците с предоставено право на постоянно пребиваване декларират пред дирекция „Миграция“ - МВР всяка промяна в извършеното вложение, водеща до намаляване на неговия размер под изискуемите стойности съгласно чл. 25, ал. 1, т. 6, 7 и 8 ЗЧРБ.

(4) Чужденците с предоставено право на постоянно пребиваване подават годишна декларация пред дирекция „Миграция“ - МВР относно наличието на обстоятелствата по чл. 25, ал. 1, т. 6, букви „а“ и „б“ и чл. 25, ал. 1, т. 7 и 8 ЗЧРБ, придружена от съответните удостоверителни документи по ал. 1, т. 1, 2, 5 и 6.

Чл. 40. За получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 34, ал. 1 и:

1. декларация за идентичност на имената;
2. удостоверение от общината по местожителство или постоянен адрес преди напускане на Република България относно датата и начина на напускане на страната;
3. удостоверение за раждане;
4. удостоверение от Министерството на правосъдието, че лицето не е български гражданин.

Чл. 41. За получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 34, ал. 1 и:

1. официален документ, удостоверяващ влизането на лицето на територията на Република България до 27 декември 1998 г.;
2. удостоверение за раждане;
3. удостоверение за граждански брак на родителя - чужденец, с български гражданин.

Чл. 42. (1) За получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 11 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 34, ал. 1 и:

1. удостоверение за сключен граждански брак или удостоверение за раждане;
2. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини, които налагат полагането на лични грижи.

(2) Към заявлението службите за административен контрол на чужденците прилагат служебно справка за непрекъснатост на пребиваването на чужденеца в страната през последните пет години.

Чл. 43. (1) За получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 12 ЗЧРБ чужденецът подава заявление по образец съгласно приложение № 4, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие от страниците на документа за задгранично пътуване, с който лицето е влязло в страната, издаден от съответната бивша съветска република, със снимката и личните данни;
3. удостоверение за раждане;
4. доказателства за осигурено жилище;
5. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;
6. официален документ, издаден от дипломатическо или консулско представителство на съответната бивша съветска република, че лицата не са признати за граждани на съответната държава;

7. официален документ, удостоверяващ влизането на лицето на територията на Република България до 27 декември 1998 г.

(2) Службите за административен контрол на чужденците извършват последваща проверка относно достоверността на документа по ал. 1, т. 6.

Чл. 44. (1) За получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ чужденецът подават заявление по образец съгласно приложение № 4, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;

2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, в случаите, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

4. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на молбата;

5. копие на сертификат с нотариална заверка или служебно удостоверение „вярно с оригинала“ от Министерството на икономиката, енергетиката и туризма заедно със сертифицирания инвестиционен проект;

6. удостоверение за актуално състояние, като:

а) в случай на регистрация по Закона за търговския регистър актуалното състояние ще се проверява по служебен път съгласно чл. 23, ал. 4 от Закона за търговския регистър въз основа на посочен ЕИК, или

б) удостоверение за актуално състояние - оригинал или нотариално заверено копие, издадено от съответния съд не по-рано от 3 месеца преди подаване на заявлението, ако е неприложима буква „а“;

7. нотариално заверена декларация за ангажимент по образец съгласно приложение № 5, издадена от компетентен орган на юридическото лице, получило сертификата, в която:

а) се посочва качеството на физическото лице, в което то участва в осъществяването и поддържането на инвестицията;

б) се посочва броят на чужденците, за които е издало и не е оттеглило подобно писмо за ангажимент;

в) се декларира осигуряването през целия период на пребиваване на физическото лице - чужденец, на жилище и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане на Република България;

г) се поема задължение за незабавно информиране на Министерството на вътрешните работи в случай на прекратяване на членственото, договорното или друго отношение с физическото лице;

д) се декларира, че юридическото лице не е обявено в несъстоятелност или сключило извънсъдебно споразумение с кредиторите си по смисъла на чл. 740 от Търговския закон, както и че няма парични задължения към държавата или към община по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и задължения към работници и служители.

(2) Министерството на икономиката, енергетиката и туризма предоставя на дирекция „Миграция“ - МВР служебно удостоверение за наличие на основание по чл. 25, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ.

(3) Министерството на икономиката, енергетиката и туризма уведомява дирекция „Миграция“ - МВР за всяко настъпило събитие, което е предпоставка за отнемане правото на пребиваване.

(4) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма определя обстоятелствата и условията за издаване на служебното удостоверение по ал. 2 и за проверката и контрола по ал. 3 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗЧРБ.

Чл. 45. За получаване право на пребиваване на основание чл. 25а ЗЧРБ чужденецът лично подава заявление по образец съгласно приложение № 2, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;

2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. документ за заслуги в съответната сфера, издаден от компетентния министър, с изключение на случаите, свързани с националната сигурност.

Чл. 46. За получаване право на постоянно пребиваване началниците на сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР прилагат към заявлението на чужденеца и писмено становище относно възможността чужденецът да придобие този статут.

Раздел III

Пребиваване на чужденци за целите на висококвалифицираната трудова заетост

Чл. 47. (1) За получаване право на пребиваване за целите на висококвалифицираната трудова заетост и издаване на разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ чужденецът лично подава в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

2. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО.

(2) Службите за административен контрол на чужденците прилагат към заявлението копие на писменото разрешение за упражняване на висококвалифицирана заетост, издадено от Агенцията по заетостта, което се предоставя на дирекция „Миграция“ - МВР по служебен път.

(3) Заявлението се подава не по-късно от 7 дни преди изтичането на срока за пребиваване на чужденеца на територията на страната.

(4) Заявлението се разглежда и решава в 7-дневен срок, в случай че всички изискуеми документи и информация са представени. В случай че информацията или документите, предоставени в подкрепа на заявлението, са недостатъчни, компетентните органи уведомяват кандидата за изискваната допълнителна информация и документи и определят 7-дневен срок за предоставянето им. Срокът за разглеждане на заявлението се спира, докато компетентните органи получат изискваната допълнителна информация или документи. Ако допълнителната информация или документи не бъдат представени в рамките на срока, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

(6) На чужденеца, на когото е предоставено право на пребиваване за целите на висококвалифицираната трудова заетост, се издава разрешение за пребиваване тип „Синя карта на ЕС“ съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ, L 157 от 15.06.2001 г., стр. 1 - 7, специално българско издание),

като в полето „тип разрешение“ се записва „Синя карта на ЕС“, а в полето „забележка“ се отбелязва условието за достъп до пазара на труда.

(7) Агенцията по заетостта уведомява дирекция „Миграция“ - МВР за всяко оттегляне на разрешението за упражняване на висококвалифицирана заетост и прави предложения за отнемане или неподновяване на Синя карта на ЕС, когато не са спазени условията за достъп до пазара на труда.

Чл. 48. (1) За продължаване правото на пребиваване на членовете на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС чужденецът лично подава в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни;

2. удостоверение за граждански брак или удостоверение за раждане;

3. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ;

4. доказателство за осигурено жилище;

5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

6. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване.

(2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване.

(3) На членовете на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС се издава разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на Синя карта на ЕС, доколкото срокът на валидност на националните документи за задгранично пътуване позволява това.

(4) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешенния срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

(6) Членовете на семейството на притежател на Синя карта на ЕС могат да получат самостоятелно разрешение за продължително пребиваване при условията на чл. 55.

Чл. 49. (1) За получаване право на пребиваване за целите на висококвалифицираната трудова заетост и издаване на разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ съгласно чл. 33л ЗЧРБ чужденецът представя в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. заверено копие на Синята карта на ЕС, издадена от първата държава членка;

2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

3. задължителна медицинска застраховка, когато лицето не е осигурено по ЗЗО.

(2) Службите за административен контрол на чужденците прилагат копие на писменото разрешение за упражняване на висококвалифицирана заетост, издадено от

Агенцията по заетостта, което се предоставя на дирекция „Миграция“ - МВР по служебен път.

(3) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичането на разрешението срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(4) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

Чл. 50. (1) За получаване право на пребиваване на членовете на семейството на притежател на Синя карта на ЕС съгласно чл. 33л, ал. 4 ЗЧРБ членът на семейството подава в дирекция „Миграция“ - МВР, СДВР или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

2. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на притежател на Синя карта на ЕС в първата държава - членка на ЕС;

3. заверено копие на разрешението си за пребиваване в първата държава - членка на ЕС;

4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

5. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване;

6. доказателство за осигурено жилище.

(2) Заявлението за получаване право на пребиваване на членовете на семейството се подава не по-късно от един месец след влизането на територията на Република България.

(3) Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(4) На членовете на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС се издава разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на Синя карта на ЕС, доколкото срокът на валидност на националните документи за задгранично пътуване позволява това.

(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

(6) Когато семейството на притежателя на Синя карта на ЕС не се е събрало в първата държава членка, се прилага чл. 12.

Раздел IV

Дългосрочно пребиваване

Чл. 51. (1) За получаване право на дългосрочно пребиваване чужденецът лично подава заявление по образец съгласно приложение № 6 в дирекция „Миграция“ - МВР или в ОДМВР.

(2) Към заявлението чужденецът прилага:

1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;

2. доказателства за достатъчни средства за издръжка за период, не по-малък от една година, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, като се вземат предвид минималната месечна работна заплата и пенсия за Република България;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

4. доказателства за осигурено жилище;

5. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по Закона за държавните такси.

(3) Службите за административен контрол на чужденците прилагат служебна справка от информационните фондове на МВР за законното пребиваване на чужденеца през последните пет години на територията на Република България.

(4) Към документите по ал. 2 началниците на сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР прилагат служебна справка от информационните фондове на МВР за непрекъснатост на пребиваването на чужденеца съгласно чл. 24г, ал. 3 и 4 ЗЧРБ.

(5) За предоставяне право на дългосрочно пребиваване началниците на сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР прилагат към заявлението и писмено становище относно възможността чужденецът да придобие този статут.

Чл. 52. (1) За предоставяне право на дългосрочно пребиваване на притежател на Синя карта на ЕС чужденецът прилага към заявлението документите по чл. 51, ал. 2.

(2) Чужденецът прилага и удостоверение от службите за административен контрол на чужденците за законното му пребиваване в продължение най-малко на две години преди подаване на заявлението на територията на Република България като притежател на Синя карта на ЕС и официален документ от държава - членка/държави - членки на ЕС, удостоверяващ законното му пребиваване като притежател на Синя карта на ЕС на нейна/техни територия/територии за срок, допълващ изискуемия общ 5-годишен период.

(3) Към документите началниците на сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР прилагат служебна справка от информационните фондове на МВР за непрекъснатост на пребиваването на чужденеца на територията на Република България съгласно чл. 33м, ал. 2 ЗЧРБ. Непрекъснатостта на пребиваване на територията на други държави членки се установява въз основа на представен от чужденеца официален удостоверителен документ, издаден от компетентните власти на тези държави членки.

(4) Алинеи 1 - 3 се прилагат съответно за лицата по чл. 24е, ал. 3 ЗЧРБ, които са членове на семейството на притежател на Синя карта на ЕС.

Чл. 53. (1) Заявлението за предоставяне право на дългосрочно пребиваване се подава най-малко три месеца преди изтичането на разрешения срок на пребиваване на чужденеца в страната.

(2) Заявлението се разглежда и решава в срок до три месеца. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с два месеца, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че следва да предостави необходимите документи или информация в едномесечен срок. В случай че допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(3) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.

(4) При предоставяне право на дългосрочно пребиваване службите за административен контрол на чужденците представят на чужденеца информационна брошура, съдържаща разяснения относно правата и задълженията на чужденеца въз основа на придобитото право.

Чл. 54. За продължаване правото на пребиваване на членовете на семейство на дългосрочно пребиваващ чужденец лицето подава заявление по образец съгласно

приложение № 3, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;
3. доказателства за осигурено жилище;
4. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;
5. удостоверение за граждански брак или удостоверение за раждане;
6. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО;
7. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ.

Чл. 55. За предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл. 24е, ал. 4 ЗЧРБ чужденецът подава заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;
3. доказателства за осигурено жилище;
4. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;
5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО;
6. документи, удостоверяващи прекратяването на брака, и удостоверение за раждане;
7. удостоверение от училище от системата на народната просвета или от висше училище на територията на страната.

Чл. 56. (1) За възстановяване правото на дългосрочно пребиваване съгласно чл. 24ж ЗЧРБ чужденецът подава заявление по образец съгласно приложение № 6, към което прилага:

1. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;
2. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;
3. доказателства за осигурено жилище;
4. доказателства за достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;
5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО.

(2) Службите за административен контрол на чужденците прилагат служебна справка от информационните фондове на МВР за законното пребиваване на чужденеца през последните три години на територията на Република България.

(3) Заявлението се разглежда и решава съгласно чл. 53.

Раздел V

Общи разпоредби относно предоставянето право на пребиваване

Чл. 57. (1) Директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, директорите на СДВР или ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица разглеждат документите на чужденеца за предоставяне право на пребиваване след получаване на писмено становище от ДАНС по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) Директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица изпращат за разглеждане и решаване на директора на дирекция „Миграция“ - МВР документите на чужденците за получаване право на постоянно или дългосрочно пребиваване, след като са получили писмено становище на ДАНС по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 58. След вземане на решение за предоставяне правото на пребиваване от компетентния орган чужденецът заплаща държавна такса по Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси съобразно вида на предоставеното право на пребиваване.

Чл. 59. Когато са налице основанията за отнемане правото на пребиваване по чл. 40, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, пребиваването в друга държава членка се доказва с официален документ, издаден от компетентен орган на държава - членка на ЕС.

Чл. 60. На чужденците, получили право на продължително, дългосрочно или пос-тоянно пребиваване, се издават документи за пребиваване при условията и по реда на Закона за българските лични документи и Правилника за издаване на български лични документи, приет с Постановление № 13 на Министерския съвет от 2010 г. (ДВ, бр. 12 от 2010 г.), след заплащане на държавни такси за издаването на документите по Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси.

Чл. 61. В документа за задгранично пътуване на лицата до 6-годишна възраст се полага щемпел за разрешеното пребиваване на територията на страната.

Чл. 62. (1) Всички документи, които се представят от чужденци за удостоверяване на факти и обстоятелства по техния правен статут, следва да са в оригинал или нотариално заверени копия.

(2) В случай че чужденецът не може да представи удостоверение за раждане или удостоверение за сключен граждански брак, се представя препис от акта за раждане или от акта за сключен граждански брак.

(3) Заявленията за предоставяне право на пребиваване на малолетни лица се подават от техните родители или настойници.

(4) Заявлението за предоставяне право на пребиваване на непълнолетни лица се подава в присъствието на техните родители или попечители, които изразяват съгласието си чрез полагане на подпис в заявлението.

(5) При отсъствие на родител, настойник или попечител се прилага нотариално заверена декларация за съгласието му.

(6) В случай на отсъствие на родител, нас-тойник или попечител подписът в заявлението може да се положи и от лице, упълномощено от него с нотариално заверено изрично пълномощно.

Чл. 63. Компетентните органи, които вземат решение за предоставяне право на пребиваване, могат да изискват или да проверяват служебно и други документи и обстоятелства, свързани с правния статут на чужденеца.

Глава трета

НАПУСКАНЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ ЧУЖДЕНЦИ

Чл. 64. Чужденец може да напусне Република България през ГКПП с редовен

документ за задгранично пътуване, с който е влязъл в страната, или с друг заместващ го документ в рамките на разрешения му срок за пребиваване, освен в случаите на наложени и влезли в сила забрани по чл. 43 ЗЧРБ и чл. 68 от Наказателнопроцесуалния кодекс.

Чл. 65. (1) Чужденец, чийто документ за задгранично пътуване е изгубен или унищожен или е с изтекъл срок на валидност, може да напусне страната след издаване на редовен документ за задгранично пътуване или на документ за обратно завръщане от дипломатическото или консулското представителство на страната, чийто гражданин е. Чужденецът е длъжен да уведоми за новоиздадения документ службите за административен контрол на чужденците.

(2) Необходимите документи на лице без гражданство за напускане на Република България в случаите по ал. 1 се издават от дипломатическото или консулското представителство на страната, в която лицето пребивава постоянно или обичайно.

Чл. 66. Дирекция „Консулски отношения“ на Министерството на външните работи издава документ за обратно завръщане на чужденец, когато държавата, чийто гражданин е чужденецът, няма дипломатическо или консулско представителство в Република България или те откажат да издадат съответния документ.

Чл. 67. На чужденеца се предоставя систематично информация за неговите права и задължения и за съществуващите възможности за контакт с национални, международни и неправителствени организации и органи и за включване в програма за подпомогнато доброволно връщане.

Глава четвърта

ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Чл. 68. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2013 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2013 г.) Органите по чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ могат да не издадат заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЧРБ, когато засегнатият чужденец бъде приет обратно от друга държава - членка на ЕС, въз основа на двустранни споразумения или договорености, които са действащи към датата на влизане в сила на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ, L 348, 24.12.2008 г., стр. 98 - 107), или когато има издадено разрешение за пребиваване или друго разрешение, даващо право на престой в друга държава - членка на ЕС.

(2) Органите по чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ могат да отменят или да спрат изпълнението на принудителна административна мярка - забрана за влизане, в случаите, когато чужденецът докаже, че е напуснал територията на Република България в съответствие с предоставения му срок за доброволно напускане.

Чл. 69. (1) Когато на чужденец е отнето или е отказано право на пребиваване в Република България или е приключила процедура по отказване, прекратяване или отнемане на особена закрила по Закона за убежището и бежанците, в документа за задгранично пътуване се полага щемпел от службите за административен контрол на чужденците, в който се отбелязва срокът за напускане на Република България.

(2) Когато спрямо чужденец е издадена заповед за принудителни административни мерки по чл. 41, 42, 42а или 42з ЗЧРБ, в документа за задгранично пътуване се полага щемпел от органите на дирекция „Миграция“ - МВР за наложената принудителна административна мярка.

(3) Когато отнемането на статут на дългосрочно пребиваващ не води до експулсиране, на съответното лице се разрешава да остане на територията на Република България, ако то отговаря на някое от основанията, даващи право на пребиваване по ЗЧРБ, и ако не представлява заплаха за общественения ред и националната сигурност.

Чл. 70. Чужденец, на когото е отнето правото на пребиваване на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 8 ЗЧРБ и не е напуснал страната в определения

в заповедта срок, принудително се отвежда до границата съгласно заповедта по чл. 41 ЗЧРБ. До извеждането му от страната чужденецът се настанява в специализирано лечебно заведение за болнична помощ.

Чл. 71. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2013 г.) (1) (Предишен текст на чл. 71 - ДВ, бр. 41 от 2013 г.) Когато чужденец с наложена принудителна административна мярка по чл. 41, 42 или 42а ЗЧРБ се извежда от Република България по въздушен път, той се придружава от определени служители от службите за административен контрол на чужденците или други компетентни структури на МВР до страната, чийто гражданин е, или до страна, която той посочи и в която има право да влезе.

(2) (Нова - ДВ, бр. 41 от 2013 г.) При всяко извеждане по въздушен път се спазват общите насоки относно мерките за сигурност при съвместни операции за извеждане по въздушен път, приложени към Решение 2004/573/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно организация на общите полети за извеждане от територията на две или повече държави членки на граждани на трети страни, които подлежат на индивидуални мерки за извеждане (ОВ, L 261, 6.08.2004 г., стр. 44 - 51).

Чл. 72. (1) В заповедта по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ се посочват съществуващите пречки чужденецът да напусне незабавно страната, населеното място, адресът на пребиваване на чужденеца и часът, в който той следва да се явява в дежурната част на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи.

(2) Копие от заповедта по ал. 1 се изпраща в съответната териториална полицейска служба за изпълнение.

(3) Явяването на чужденеца се отразява в специален регистър в дежурната част срещу подпис на чужденеца.

(4) Адресът на пребиваване на чужденците се посочва писмено, като се попълва адресна карта по образец съгласно приложение № 1.

Чл. 73. (1) Когато експулсирането по чл. 42а ЗЧРБ не може да се осъществи за сметка на чужденеца, органите на МВР уведомяват компетентните органи на другата държава - членка на ЕС, издали решението за експулсиране, за направените разходи във връзка с неговото изпълнение при спазване условията и реда на Решение 2004/191/ЕО на Съвета от 23 февруари 2004 г., за определяне на критериите и практическите договорености за компенсирането на финансовите дисбаланси, получени в резултат на прилагането на Директива 2001/40/ЕО относно взаимното признаване на решенията относно експулсирането на граждани на трети страни (ОВ, L 60 от 27.02.2004 г., стр. 55 - 57, специално българско издание).

(2) При искане на съдействие по чл. 47а ЗЧРБ органите на МВР изпращат до компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, писмена молба по образец съгласно приложение № 7.

Чл. 74. (1) Когато чужденец с наложена принудителна административна мярка по чл. 41 или 42 ЗЧРБ няма документ за задгранично пътуване, органите на дирекция „Миграция“ - МВР го снабдяват с такъв документ чрез съответното дипломатическо или консулско представителство на държавата, чийто гражданин е чужденецът, а при невъзможност - чрез дирекция „Консулски отношения“ на Министерството на външните работи.

(2) Органите на дирекция „Миграция“ - МВР осигуряват билетите за пътуване за извеждането на чужденец с издадена заповед по чл. 41 или 42 ЗЧРБ, включително когато чужденецът напуска доброволно страната, но няма възможност да ги осигури със собствени средства.

(3) При изпълнение на принудителните административни мерки по чл. 41 или 42 ЗЧРБ спрямо чужденец, който представлява сериозна заплаха за обществения ред, националната сигурност, живота и здравето на други лица, чужденецът се съпровожда от служители на дирекция „Миграция“ - МВР, Главна дирекция „Гранична полиция“ на МВР или други компетентни структури на МВР.

(4) При съпровождането и предаването на чужденеца, подлежащ на принудително

отвеждане и експулсиране от страната, се спазват мерките за сигурност и охрана и се прилагат помощни средства по реда на чл. 72 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 75. (1) При принудително отвеждане или експулсиране до границата на чужденец служителите на службите за административен контрол на чужденците предават на дежурния служител или на началника на смяна на граничния контрол на ГКПП документа за задгранично пътуване на чужденеца, билетите за пътуване, копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка и предавателно-приемателен протокол в два екземпляра. Протоколът се подписва от предаващия и от приемащия служител, които съхраняват по един екземпляр от него.

(2) В случаите по ал. 1 данните за чужденеца се регистрират в съответните информационни фондове на МВР.

Чл. 76. Екземпляр от протокола за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци и екземпляр от протокола за неговото извеждане от страната се изпраща на органа, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. „Служби за административен контрол на чужденците“ са дирекция „Миграция“ - МВР и сектори/групи „Миграция“ при СДВР/ОДМВР.

§ 2. „Доказателства за осигурено жилище“ са документи за наличие на собственост или за наемни отношения.

§ 3. „Пребиваване без прекъсване“ по чл. 36, ал. 2 и чл. 42, ал. 2 е налице, когато чужденецът пребивава на законово основание - с виза, по силата на международни договори или въз основа на акт на Министерския съвет за безвизов или облекчен визов режим или след разрешение на органите на дирекция „Миграция“ - МВР на МВР, ако разрешенията са издавани последователно, без да са налице прекъсвания между тях. Не се счита за прекъсване времето до 7 дни, през което са били налице причини, нетърпящи отлагане, поставили чужденеца в невъзможност да подаде документи за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване, и той не е напуснал територията на Република България.

§ 4. Всички документи на чужд език, кои-то се представят от чужденци за удостоверяване на факти и обстоятелства по техния правен статут, трябва да бъдат преведени и легализирани по ред, определен с акт на Министерския съвет.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5. Правилникът се приема на основание § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.

§ 6. На чужденците, получили право на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 11 ЗЧРБ (отменена), може да бъде продължено правото на пребиваване по реда на чл. 11, ал. 4, ако отговарят на някои от основанията за пребиваване по ЗЧРБ.

§ 7. Изпълнението на правилника се възлага на министъра на вътрешните работи, на министъра на външните работи и на министъра на труда и социалната политика.

Приложение № 1 към чл. 9, ал. 2